

РЕШЕНИЕ

№ 4756

гр. София, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3614** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/.
Образувано е по жалба на с вх. № 14570/18.04.2022г. по описа на АССГ и вх. № 02 – 220 – 2600/901#21 от 31.03.2022 г. по описа на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез Адвокатско дружество „Б. и Ко“ срещу Уведомително писмо изх. № 02 – 220 – 2600/901#16 от 27.01.2022 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. за кампания 2016 г., издадено от зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. Според оспорващ, оспорвания административен акт е нищожен, като алтернативно поддържа становище за незаконосъобразност. Искането е за прогласяване на уведомителното писмо за нищожно, поради издаването му в противоречие с влязло в сила Решение №3547/01.06.2021г. по адм.д. 12062/2019г. по описа на АССГ, потвърдено изцяло от ВАС с Решение №13170/22.12.2021 г. по адм.д. 7845/2021г. В условията на алтернативност моли съда да уважи жалбата и да отмени административния акт като незаконосъобразен, издаден в противоречие на материалния и процесуалния закон и несъобразен с целта на закона и да изпрати преписката на административния орган за произнасяне при спазване на задължителните указания за тълкуване и прилагане на закона. Иска се и присъждане на направени за това производство разноски.

Ответникът – Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, редовно уведомен,

взема отношение, като с депозирана молба от процесуален представител преди с.з. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли съда да потвърди обжалвания административен акт като постановен от компетентен орган, в изискуемата писмена форма, мотивиран и издаден в съответствие с материалния закон и без съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като в условията на алтернативност прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Моли да се изиска и приложи като доказателство по делото адм.д. №12062/2019г. по описа на АССГ.

С разпореждане на съда от 10.06.2022г. е изпратено за послужване адм.д.12062/2019г. по описа на АССГ, III отделение, 8 с-в.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Оспорващият участва като бенефициент на субсидии по мярка 214 „Агроекологични плащания“ по Програмата за развитие на селските райони „ПРСР“ за програмен период 2007-2013г. Кампанията за 2016г. /касаеща стопанска година 2015г. съобразно §2, т.3 от ДР на Закона за арендата в земеделието/ е четвъртата година, в която [фирма] участва в ПРСР. За тази кампания жалбоподателят е подал заявление за подпомагане 2016 г. с Уникален идентификационен номер УИН 22/310516/64016 от 19.04.2016 г. /л. 21 - 67 от адм.д. №12062/19г./ за подпомагане по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007 - 2013 г. От административния орган е извършена административна проверка на данните, подадени в заявлението и наличните данни, съдържащи се във външните регистри на И. като било установено, че за заявените площи от жалбоподателя не са били спазени базови изисквания за дейностите по мярка 214 от ПРСР 2007-2013 г.

С Уведомително писмо с изх. № 02 – 220 - 2600/901 от 06.08.2019 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ"Земеделие" за оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007 - 2013 г. за кампания 2016 г. е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в 4 бр. земеделски парцели/подробно описани в уведомителното писмо/ в размер на 25 911. 91 лв.

В мотивите на писмото е посочено, че подпомагането се отказва на основание т. V "Намаления при неспазване на базови изисквания на дейностите от мярка 214 от ПРСР от Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания, утвърдена на основание чл. 16 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. със Заповед № РД 09 – 243 от 17.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните. Посочено е още, че е констатирано неспазване на чл. 13, ал. 3 от Наредбата като площите, декларирани от лицето не се считат за наддекларирани, а за площи за които не са спазени някои ангажименти, свързани с предоставянето на финансовата помощ, различни от тези които засягат декларирания размер на площите.

С Решение №3547/01.06.2021г. по адм.д. №12062/2019г.АССГ отменя по жалба на [фирма] Уведомително писмо с изх.№ 02-220-2600/901 от 06.08.2019г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2013 за кампания 2016г., издадено от Зам. Изпълнителния директор на ДФЗ, с което е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в 4 бр. земеделски парцели /подробно описани в уведомителното писмо/ в размер на 25

911,91лв. и връща преписката на административния орган за произнасяне по заявлението на оспорващия. В мотивите си съдът намира оспорения акт за немотивиран и необоснован, издаден без изясняване всички факти и обстоятелства по случая. По същество съдът приема също, че актът е издаден в противоречие с материалния закон –чл.13, ал.3 от Наредба №11/2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРСР.

Решение №3547/0106.2021г. на АССГ по адм.д. 12062/2019г. е оставено в сила с Решение №13170/22.12.2021г. на ВАС по адм.д. 7845/2021г. като правилно и обосновано, постановено при липса на отменителни касационни основания по чл.209, т.3 от АПК.

Независимо от развилата се процедура пред ВАС на 22.02.2021 г., ответникът е издал оспорваното в това производство уведомително писмо изх.№02-220-2600/901#16 от 27.01.2022г. за оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007 - 2013 г. за кампания 2016 г., с което отново е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в 4 бр. земеделски парцели/подробно описани в уведомителното писмо и идентични с предходното/ в същия размер на 25 911. 91 лв. /л. 36-39 от делото/

В мотивите на писмото е посочено, че площта, за която не са били спазени базови и/или други изисквания за съответното направление, установено чрез извършена административна проверка. Административният орган е констатирал неспазване на чл. 13, ал. 3 от Наредбата №11 от 06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ по ПРСР за периода 2007-2013 като площите, декларирани от лицето не се считат за наддекларирани, а за площи за които не са спазени някои ангажименти, свързани с предоставянето на финансовата помощ, различни от тези които засягат декларирания размер на площите. Съгласно мотивите цитираната норма от наредбата фиксира заложения в чл.36 Регламент на Комисията (ЕО)№ 889/2008 минимален период на преход, същият следва да е две или три години, а всички заявени от оспорващия парцели са в преход четвърта поредна година, което съпоставено с нормативно установения срок, изключва избираемия за подпомагане.

Жалбата е процесуално допустима като депозирана от легитимирано лице, за което е налице интерес от обжалването и срещу подлежащ на оспорване административен акт, съществено нарушаващ права и интереси на оспорващия. Представени са доказателства за срочност, но предвид искането за прогласяване нищожност, съдът не следва да обсъжда приложимостта на чл. 149, ал. 1 от АПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, същата е основателна.

Оспорваният административен акт е нищожен. Издаден е в противоречие с указанията на съда, дадени с Решение №3547/01.06.2021г. на АССГ, постановено по адм. дело 12062/2019 г., потвърдено с Решение №13170/22.12.2021г. на ВАС по адм.д. №7845/2021г. Съдът отменя писмо №02-220-2600/901 от 06.08.2019г. поради немотивираност, непосочване на фактическо и правно основание за издаването на административния акт и нарушение на материалния закон – чл.13, ал.3 от Наредба №11 от 06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРСР за периода 2007-2013г. и чл.36 от Регламент на Комисията (ЕО) №889/2008 от 05 септември 2008г. - период на преход към биологично производство, който обективно е по-дълъг от определения с дял II , Глава 5 от

Регламент 889/2018, не представлява основание за отказ за оторизация на подпомаган стопанин. В мотивите на Решение №3547/01.06.2021г. на АССГ съдът изрично е посочил, че при правилно определен спор между страните като такъв по приложението на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 от 6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. и на чл. 36, § 1 от Регламент (ЕО) № 889/2008 на Комисията от 5 септември 2008 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетирането и контрола (консолидирана версия) цитираните разпоредби предвиждат плащанията за земеделски стопанства в преход да не надвишават периодите на преход, но в регламента са определени техните минимални размери според вида на културите, но не и максималните такива. ВАС нееднократно в практиката си е посочвал, че правилата за осъществяване на биологично производство са регламентирани с нормите на Регламент (ЕО) № 843/2007 относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91, като въведения в Регламентата термин "преход", съгласно чл. 2, б. "з" представлява периодът на преход от небиологично към биологично земеделие в рамките на определен срок, по време на който са прилагани разпоредбите относно биологичното производство. В Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 са определени подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 г., като в Глава V са включени разпоредби за прехода, в които са определени минималните срокове. Този подход - за определяне само на минимални периоди е заявен и в преамбула - съображения 23 - минималното време на преход е необходимо с оглед спецификата на всяко производство и необходимото време земята или животните да се изчистят от небиологични препарати, с които е възможно да са третирани. Това минимално време гарантира чистота на производството. Увеличаването на периода, в който производството е в преход, може да е в резултат на обективни причини и допълнително гарантира крайния целен резултат – произвеждане на биологична продукция. Следователно период на преход към биологично производство, който обективно е по-дълъг от определения с дял II, глава 5 от Регламент 889/2008 не води до нарушаване на разпоредбата на чл. 36, поради което не представлява и основание за отказ за оторизация на подпомаган стопанин по направление "Биологично земеделие". (За сравнение, в сходната норма на чл. 11, ал. 4 от Наредба № 4/2015 г., с която изплащането на финансово подпомагане за преминаване към биологично земеделие е ограничено до регламентираната продължителност на периодите на преход съобразно Регламент (ЕО) № 889/2008 – чл. 36, ал. 1, чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1, като противоречаща на изискванията на общностното право е отменена с решение № 8834/2019 г. на ВАС, ДВ, бр. 97/2019 г., в сила от 10.12.2019 г.). Въпреки това, при преразглеждане на заявлението за компания 2016г. от оспорващия ответникът ДФЗ – РА отново отказва финансово подпомагане поради констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане в заявените площи, а именно неспазване изискването на чл. 13, ал.3 от Наредба 11 от 06.04.2009г., като приема, че исканетето за подпомагане, тъй като надвишава минималните периоди на преход в чл. 36 от Регламент на Комисията (ЕО) №889/2008г., субсидии за култури в преход към биологично земеделие след минималните периоди на преход, не се дължат.

Съгласно чл.177, ал.1 от АПК решението има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. Оспорваният административен акт е издаден при незачитане съдебно решение, изпълнението за което ответник е задължен, а решен по административен ред въпрос/спор с окончателен акт не може да бъде пререшаван от органа издал, влезлия в сила административен акт. Нищожни по силата на чл. 177, ал. 2 АПК са всички административни актове на административния орган, извършени след влизане на съдебно решение в сила, които му противоречат. Актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни и всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. Администрацията е обвързана от съдебните решения по административни дела и административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда. Съдът намира, че влязлото в сила съдебно решение се характеризира не само с формална законна сила, т.е. с необжалваемост, но и с материална законна сила, т.е. задължителност, сила на присъдено нещо. Силата на присъдено нещо, нейните обективни и субективни предели, определят това, за което и тези, спрямо които властническият държавен акт, каквото е съдебното решение, има действие. Индивидуализиращите елементи на това, за което и на тези, за които решението има действие, са страни, основание, предмет /в този смисъл Решение №527/21.01.2022г. на ВАС по адм.д.№8120/2021г./Понастоящем, с обжалваното Писмо изх.№02-220-2600/901#16 от 27.01.2022г. ДФЗ отказва подпомагане на същия земеделски стопанин, за същия период на подпомагане, по същото заявление и на същото правно основание. ДФЗ РА повторно отказва подпомагане като мотивира отказа си с надвишаване на периода на преход към биологично производство, оределен с дял II, глава 5 от Регламент 889/2018 и с нарушение на същата законова разпоредба, към която е било налице преpraщане и в предходното писмо – чл.13, ал.3 от Наредба №11 от 06.04.2009г.

Неизпълнението на указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона, възложени по силата на решението по адм.дело 12062/2019 г. на АССГ и повторния отказ за извършване на оторизация на същото правно основание от ответника води до нищожност на оспорвания административен акт и съдът е длъжен да я прогласи. Независимо, че оспореното понастоящем уведомително писмо за отказ е нищожно, същото е и в противоречие по същество с изискванията на закона, тъй като АССГ в горепосоченото административно дело изрично е приел, че период на преход към биологично производство, който обективно е по-дълъг от определения с дял II, глава 5 от Регламент 889/2018 не води до нарушение на разпоредбата на чл.36, поради което не представлява и основание за отказ за оторизация на подпомаган стопанин по направление „Биологично земеделие“. Щом още при направено първо плащане по заявлението на жалбоподателя от 2013 година органът се е съгласил поетият от него ангажимент да е за срок от пет години, то не са салище законови предпоставки за отказ от финансиране, Решението на АССГ е оставено в сила с Решение №13170/22.12.21 на ВАС, като напълно се споделят аргументите на административния съд.

Тъй като развилата се процедура по преразглеждане на заявлението на оспорвания по издаване на нищожния административен акт е опорочена, съдът е длъжен да укаже на ответник, че при връщане на преписката за произнасяне по указанията, дадени от съда в решението по адм. дело 12062/2019 г. изпълнението се дължи, така както е указано

от съда. Следва да се укаже на ответник, че неизпълнение на съдебно решение е административно нарушение, което подлежи на санкция. С прогласяване нищожността на оспорваното уведомително писмо, съдът при условията на чл. 173, ал. 2 от АПК връща преписката на Заместник изпълнителния директор на ДФЗ за изпълнение указанията на АССГ по влязлото в сила решение по адм. дело 12062/2029 г.

По направеното искане за присъждане на деловодни разноски, съдът намира, че следва да бъде уважено изцяло и такива се присъждат, както са поискани и по приложения списък. Ответник е направил възражение за прекомерност на платеното адвокатство възнаграждение, което е неоснователно, тъй като дори не са изложени твърдения за липса на правна и фактическа сложност на делто.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТ на Уведомително писмо изх. № 02 – 220 – 2600/901#16 от 27.01.2022 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. за кампания 2016 г., издадено от зам.изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление с УИН 22/310516/64016 като съобрази задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, съдържащи се в мотивите на настоящото решение, както и за изпълнение на съдебно решение, постановено по адм. дело № 12062/2019 г., по описа на АССГ.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 2234 (две хиляди двеста тридесет и четири) лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия